

Kesällä niitetty, syksyllä silputtu ja lokakuussa levitetty.

Ruokosilppu pelastaa peltoja ja vesistöjä

Se kuuluu myös vahvasti peltotyöläislierojen ala carte -listalla

Rantojen ruovikoituminen jatkuu. Syynä ovat sekä vesistöjä rehevöittävät ravinteet että rantalaidunnuksen vähentyminen. Ihmisen on tultava hätiin, että avoimiakin rantoja jäisi jäljelle. Ruokopelto-hankkeen pellonpiennarpäivässä 18.10.2016 Lemussa Luodon tilalla nähtiin, miten ruokosilppua levitettiin peltoon. Siellä se parantaa maaperän rakennetta ja tuo samalla ravinteita pois vesistöjä rasittamasta. Kaikki hyötyvät.

Varsinais-Suomen ELY-keskuksen ja Baltic Sea Action Groupin yhteisessä Ruokopelto-hankkeessa on uppouduttu vieläkin syvemmälle. Vastauksia ruo'on ympärillä pyöriviin kysymyksiin kaivetaan esiin tutkimuksesta ja käytännöstä.

- Nyt haetaan kokeiluilla ja maaperäanalyysillä tietoa ruo'on käyttömahdollisuuksille, etsitään paikallisia ratkaisuja paikallisiin tilanteisiin, Ruokopelto-hankkeen projektikoordinaattori **Maria Yli-Renko** kuvaili hankkeen työtä.

Lemulaisisäntä **Jari Luoto** on innokkaasti mukana kokeiluissa. Hän levittää pelloilleen loppukesästä niitettyä ja valmiiksi silputtua järviruokoa. Osa hänen pelloistaan rajoittuu hehtaarien ruovikkoalueeseen.

- Tavoitteena on löytää ratkaisuja, jotka ovat sekä kohtuullisen hintaisia että hyödyllisiä, isäntä sanoi levittäessään pellonreunaan jo aikaisemmin siirrettyä ja hyvin kuivanutta ruokosilppua.

Maaperätutkija Janne Heikkinen kaivoi kuoppia Luodon tilan peltomaahan ja näytti käytännössä, mitä hyvää edellisvuonna peltoon levitetty ruokosilppu oli saanut aikaan. Lierot viihtyivät läpäisevässä maassa, paiskivat töitä ja muruisuus lisääntyi. Peltomaan rakenne ja vedenpidätyskyky paranivat.

Järki-hankkeen projektipäällikkö **Eija Hagelberg** naureskeli hyvän peltomaan olevan varsinainen lierojen ala carte -lista. Janne Heikkinen oli samoilla linjoilla ja totesi lisäksi maan mikrobien olevan hyvää renkiainesta, koska ne tekevät ahkerasti työtään ruokapalkalla.

- Ensimmäisen kerran näille pelloille levitettiin niitettyä järviruokoa viime vuonna. Nyt on tarkoitus levittää lisää, Maria Yli-Renko kertoi.
- Työvaiheita on monia, mutta jos tuloksena on parempi peltomaan kunto ja sato sekä vähentynyt lannoitustarve, tekeminen kannattaa, Jari Luoto totesi.

Yli-Renko on ottanut Luodon pelloilta maanäytteitä, joista osa on tutkittu yhdysvaltalaislaboratoriossa. Siellä tutkitaan maaperän biologista aktiivisuutta, joka Yli-Rengon mukaan on olennaista. Oletus on, että järviruoko eloperäisenä aineksena toimii maanparannusaineena ja vauhdittaa mikrobien työskentelyä peltomaassa. Väittämän vahvistukseksi tarvitaan vielä paljon tutkimusta ja analyysyjä.

- Etenkin savimailla eloperäisen aineksen lisääminen on olennaista, Yli-Renko sanoi.

Pellonpiennartilaisuus poiki käytännön yhteistyötä. Urakointia tekevä Ilkka Härmälä suunnittelee ja tarjoaa ruovikonleikkuuseen ja silppuamiseen liittyvää toimintaa. Viljelijä Lea Räsänen tarvitsee konevoimaa avukseen niitetyn ruovikon jatkokäsittelyyn. Käyntikortteja vaihdettiin Lemussa.

Janne Heikkinen esitteli tekoja, joilla peltomaan rakennetta voidaan haitata. Hän sanoi, että kasvipeitteisyyскään ei tee ihmeitä. Varmin keino on Heikkisen mukaan viljelykierto.

Lemulaisisäntä Jari Luoto on innostunut kokeilemaan ruo'on käyttöä peltomaan rakenteen parantajana.

- Samalla kun saviseen peltomaahan saadaan maanparannusainetta, rantamaisema avautuu, sanoi ruovikkoa rannoiltaan niittänyt isäntä.
- Työtä tämä teettää, isäntä totesi ja kertoi käyttäneensä jo viimevuotisen ruokosilpun levittämiseen runsaan viiden hehtaarin alueelle yli kahdeksan tuntia ajoaikaa.
- Toisaalta ruokosilpun käyttö pellossa vähentää lannoitustarvetta, Jari Luoto totesi ja sanoi olevansa jopa yllättynyt siitä, miten helposti kesällä silputtu ruoko muokkautui maahan. Sekä Yli-Renko että Luoto painottavat seurannan ja lisätutkimusten tärkeyttä.
- Kokeilu kannustaa, mutta herättää myös uusia kysymyksiä muun muassa toimenpiteiden pitkäkestoisista vaikutuksista.
- Silputtu ruokomassa lisää peltojen humusainetta. Se parantaa peltomaan rakennetta ja kasvukuntoa, jolloin ravinteiden huuhtoutumisriski vesistöihin pienenee, Maria Yli-Renko painotti.

Kokeilut opettavat tekijäänsä. Lemun pellonreunalla nähtiin miten ruokosilpun säilytystavat vaikuttivat sen olomuotoon. Kauan paikallaan seissyt silppu ei ollut niin hajoavaa ja helposti levitettävää kuin silppu, jota oli siirretty tai möyhitty kesän aikana.

Teksti ja kuvat Hia Sjöblom